

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2832/2022
21.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., против тужених Предузећа за трговину „СИ – Маркет“ ДОО Врање, чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ... и „Симпо“ АД Врање, чији је пуномоћник Срђан Јовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 327/2022 од 06.04.2022. године, у седници од 21.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 327/2022 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 409/19 од 04.10.2021. године, ставм првим изреке, тужени „Симпо“ АД обавезан је да тужиоцу исплати накнаду зараде за период од августа 2016. године до фебруара 2018. године, у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужени „Симпо“ АД је обавезан да за тужиоца уплати порезе на друге приходе и доприносе обавезног осигурања на досуђене износе. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „Симпо“ АД да за рачун тужиоца за период од априла 2014. године до августа 2015. године, као и за јули 2016. године уплати на име пореза на друге приходе и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање месечне износе наведене изреком са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени „Симпо“ АД да му на име неисплаћене накнаде зараде за рад за период од августа 2016. године до фебруара 2018. године исплати законску затезну камату на месечне износе наведене изреком. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у односу на рок за испуњење обавезе туженог из става трећег изреке, којим је тражио да се обавезе тужени „Симпо“ АД да на износе по 69.874,00 динара за период од априла 2014. године до августа 2015. године на основу пореских пријава за уплату пореза на друге приходе и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање исплати законску затезну камату на појединачне износе наведене изреком. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени „СИ Маркет“ ДОО да му исплати неисплаћену накнаду зараде за период

од августа 2016. године до фебруара 2018. године у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени „СИ Маркет“ ДОО да за рачун тужиоца за период од априла 2014. године до августа 2015. године и за јули 2016. године уплати порезе на друге приходе и доприносе за пензијско и инвалидско осигурање у износима од по 69.874,00 динара месечно са законском затезном каматом на појединачне износе наведене изреком. Ставом осмим изреке, тужени „Симпо“ АД обавезан је да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 212.732,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 54.000,00 динара од извршности пресуде до исплате. Ставом деветим изреке, тужилац је обавезан да туженом „СИ Маркет“ ДОО накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.959,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 70.500,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 327/2022 од 06.04.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима шестом, седмом и деветом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом и осмом изреке и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде у потврђујућем делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољености изјавене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 13.08.2019. године, а вредност предмета спора је 2.823.602,62 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић